

Závěr

Předložená rigorózní práce se zabývá vybranými pasážemi metodiky vyšetřování sexuálních trestných činů, neboť celková problematika této metodiky přesahuje rozsah této práce. Podstatnou částí této práce je zpracování případu ze skutečného vyšetřovacího spisu (kapitola 4.1 – Krysa), na kterém lze pozorovat práci policie při vyšetřování a porovnávat ji s teoretickými poznatky z kapitol předcházejících.

Zvolený případ není typickým, se kterým se policie často setkává, neboť, jak bylo výše vyloženo, většina znásilnění má průběh odlišný od brutálního přepadení a znásilnění cizím mužem na odlehlém místě. I přesto jsem tento případ do práce zařadil, protože průběh vyšetřování i jeho výsledek je zajímavým a policie při něm využila prakticky všechny postupy a metody uvedené v kapitole 2 (jsou zde různé podněty pro zahájení vyšetřování od oznámení obětí po oznámení anonymním telefonním hovorem, ohledání místa činu i těla oběti, lze sledovat jaké vyšetřovací verze policie na počátku vyšetřování stanovila a také byly provedeny výslechy, rekonice, expertizy i použita psychologická podpora – psychologický profil pachatele).

Co z výkladu kapitoly 4.1 nevyplývá je, že jednotlivá přepadení a znásilnění, resp. pokus, byla vyšetřována z počátku jako samostatné případy na úrovni příslušných obvodních ředitelství policie SKPV – oddělení obecné kriminality, Správa hlavního města Prahy do případu vstoupila až v závěru května, kdy bylo pravděpodobné, že tyto skutky má na svědomí jeden a týž pachatel. Některé skutky byly s celým případem spojeny až na základě analýzy DNA.

Pouze ze spisu není možné zjistit úplný postup policie při vyšetřování a důvody, proč byl ten který úkon učiněn anebo naopak nebyl. Vzhledem k tomu, že vyšetřování probíhalo na více útvarech SKPV, a také časovému odstupu více než pěti let nebylo možné dotazovat se pracovníků policie, kteří na vyšetřování případu pracovali, s výjimkou SKPV – oddělení obecné kriminality Správy hlavního města Prahy. Proto jsem nemohl dojít například k závěru, proč bylo v případě M. H. požádáno o prozkoumání zajištěných biologických stop až více než dva měsíce po spáchání skutku. Je zřejmé, že v konečném důsledku to na vyšetření případu

nemělo vliv, ale dle mého názoru v případě existence použitelných biologických stop v takto závažném případě by prozkoumání mělo proběhnout co nejdříve, neboť je možnost, že výsledek se může shodovat s některým záznamem z ND DNA, což by velice urychlilo vyšetřování.

Poté, co policie spustila bezpečnostní akci „Krysa“, se do vyšetřování zapojil velký počet kriminalistů a dalších policistů, kteří prováděli pátrací akce, jak bylo popsáno výše. Ale ani takovéto nasazení nemusí vést ke zdárnému konci a někdy je třeba i náhody či štěstí. Jak mi prozradili pracovníci SKPV, v den dopadení pachatele jela operativní skupina po trase Lazarská – Modřany několikrát a poslední jízda, při které byl chycen, se původně již neměla konat pro nepřízeň počasí. Nakonec se ale pracovníci SKPV rozhodli pro ještě jeden pokus a ten byl úspěšný.

Obecně se dá říci, že vyšetřování trestných činů znásilnění, pohlavního zneužívání a i jiných sexuálních trestných činů patří k těm nejnáročnějším jak z pohledu oběti, tak i orgánů činných v trestním řízení. Pro správný přístup k oběti je zapotřebí, aby ti, kteří přicházejí při vyšetřování do styku s obětí, prošli odbornou přípravou v základních poznatcích psychologie a viktimologie. Tyto poznatky jednak zabrání případné sekundární viktimizaci oběti, ale také usnadní navázání kontaktu s obětí, což umožní získat pro vyšetřování podstatné informace.

Bylo ukázáno, že sexuální kriminalita je poměrně rozsáhlým jevem s vysokou mírou latence. Mnoho preventivních opatření vůči těmto trestným činům činit bohužel nelze. Děti před pohlavním zneužíváním může částečně ochránit vhodná sexuální výchova, aby pochopily, co je správné, co špatné a co si k nim nikdo dovolit nesmí.

Správný profesionální přístup k obětem, který bohužel ne vždy je pravidlem, zvětší důvěru obětí k policii a tím i ochotu většího počtu obětí oznamovat trestný čin, který na nich byl spáchán. Důsledkem toho pak bude potrestání více pachatelů a zabránění jim v případném pokračování páčání trestné činnosti.

Kriminalistika vypracovala metodiku vyšetřování sexuálních trestných činů, která obsahuje obecné postupy nejčastěji využívané při vyšetřování těchto trestných činů. Je však třeba mít na paměti, že každý trestný čin je individuální, a proto je nutné poznatky metodiky aplikovat vždy s ohledy na konkrétní případ.

Nezbývá než si přát, aby se takovýchto trestných činů páchalo co nejméně, a když už k jejich spáchání dojde, aby jejich pachatelé byli rychle dopadeni a potrestáni za své nezákonné chování.